

10. a.

32 7/250

"Larovnici."

(7 Blok pri Lerkinci.

Larovnicu prijatelji mi, pač pa so v Dolini (Rob.), kar sem jih večkrat s trdih videl sem mi tudi izgubiti. "Moj kosek" ¹, jih je večkrat videl mi, kar mevješčeval. Kakšen pa je prosti stopiti mesec, spremi ga copunice zvezjo in zmečajo. Neve se bile luirjenih zmedale. Kakor fant se sem bil vrog, nekeje drugoge fantem, v češčju; potem sem pa svoje prijatelje na Osovnik spremil. Ti, da bi bil od Lazu pot z domov nasel z zavezanimi očmi. Tukrat sem pa kar sem mi tudi hovil, pa nisem kar nisem vedel, tisti sem, domov pa ni. Kakor nisem mogel priti. Bog ve, tisti sem hovil po kakih njivah in tiste bil, če bi me bil sedel, cveč je segel in natovela ² mueljal. Potem sem bil pa kmalu doma.

Omogočna copunica denik skopnik k možu v posteljo, name pa gre. Ta tako omogočeno copunico se mor lako resi. Ko se omogji, jo mora najprej preiskati in spago, ker jo najde ne vijencem života, ali kar že je, jaz ne vem, mora prestregati; potem pa že pri vijetu ostane, ki nujno trebuje copunico.

Copunica gre kakor lisice, kar skace am pa tja.

Copunice se lako spozna, ne je pa se stopi o bojicu vrecku in tak stolček. Svetek se je bilo luirito zgorila, pa je moral biti begati v farovz in stolček v ogenj vreči, da pa gorel, Če ne, tigo bille copunice razborgale, lako so jekrabale po zidu.

Kdor copruico pozna, je ne sme izdati, saer za resen preganjajo in vamse.
Enkrat jih celo copruico volel ni spoznal, pa jih ni volel posvetati, ker se mu je bila
zagrojila, da jih ne sme izdati.

Skazi klijencu tukujico gre takko copruica. Tako hočijo copruice v kletju vino
kraš. Ena je petale mokrjo, moja v kletju vino, pa mu ji petela, da ne sme niti
govoriti, nici ne bo mogel iz kleti. Kdo je pa pri tem tukuci nazobavil, pa je copru-
ca usta, on pa mi mogel, ostal je zaprt v kleti.

Na hribu pri Stokrem imajo copruice svoji zastaji ni obret³, pa vino pijo.

le copruico ozvani⁴, pa se ne more gniti z mestu.

Aha Hrvatskem je copruica Udinovska, ujika iz Ravnika na bojini večer vpravala, če
hoče, da ga v eni noci postavi k tisti hunki pri njivi poleg Ravnika, - drugi pa spet nare-
ni tako hoče iti ali "pot drugega" ali "nad njim". Bog ve, kam trige bila spajale, pa
zelo mož mi hotel z njo.

Še pa copruice. Ena ženska - cigarka mi ji dala entrat mit, da jo zavoglani,
polikot hočem in potem v roki stisnem. Zavoglal sem mit, bolikot sem pa mogel,
pa stisnil vročko, da mi nitke bližje mogel. Tista cigarka pa je nekaj murnala
in molila, da se je vse tresla, potem mi ji pa vcelle roko oprostil. Mit je bila brez ročja.
Ta ženske ji morale že vč znati; copruica je bila - Turčička.

Tudi mojki, pa le malo jih je, znajo coprati, to so "coperjanci". Ti imajo vecje nos
in so komandanti čez copruice. Coperjaki imajo tudi svoje svetnike in Coperjana
(Ciperjana).

Pavel J. Brauer iz Rove. Zapisał Živio Kosel.

Og. 1. "Moj kosek" je nazival star niž svojega svetnika - nečaka. 2. matov⁵
hams za v skoraj. 3. obret = ženitovanje, 4. ozvani = Če mi pa predus ozvani sv. petro,
copruice doma.